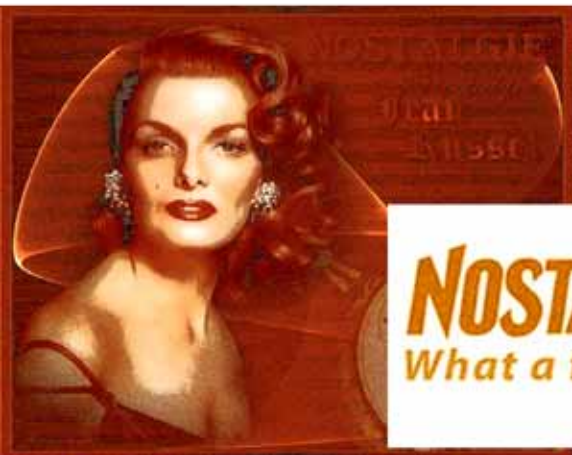

De Amfibie

"Nostalgie"

Groepsblad van Scouting Cay-Noya Amerfoort

NOSTALGIE
What a feeling!

2010

Jaargang 30

No. 4

Inhoudsopgave

Colofon.....	3
Redactie.....	4
Groepsbestuur.....	5
Dagelijks Bestuur.....	6
Sponsorpagina.....	8
Vlaamse Leeuwen.....	9
Coby & Koby.....	11
Oproep.....	13
Speltakken:	
Itzammahorde.....	14
Dolfijnen.....	16
Landverkenners.....	19
Zeeverkenners.....	20
Grote Peren.....	22
Jeugdsentiment op televisie.....	24
Raadsels en Rijmen.....	26
Koken met KCobus.....	27
Uitnodiging.....	28
Sponsorpagina.....	29
Bastiaan Witkin en de Zwarte Magiër....	30
Kleurplaat.....	34
Uitsmijter.....	35
Sponsorpagina.....	36

Adres Clubgebouwen:

Heiligenbergerweg 183
3816 AJ Amersfoort

ING: 1075334

Speltakken:

Beyers:

zaterdag 10.00-13.00 uur

Itzammahorde:

zaterdag 10.00-13.00 uur

Dolfijnen:

zaterdag 10.00-13.00 uur

Landverkenners:

vrijdag 19.00-20.00 uur

zaterdag 10.00-13.00 uur

Zeeverkenners:

vrijdag 19.00-20.00 uur

zaterdag 12.00-17.00 uur

Nairana Stam:

vrijdag 20.00-22.00 uur

zaterdag 14.00-17.00 uur

Verantwoordelijk leiding

Bagheera Robaeyts

Maj Stronks

Schipper Sander Pieterse

Dagelijks Bestuur:

Voorzitter:

Arnold van Barreveld

voorzitter@cay-noya.nl

Secretaris:

Michaël Bachman

secretaris@cay-noya.nl

Penningmeester:

vacant

penningmeester@cay-noya.nl

Bestuursleden:

Bouwzaken:

Arnold van Barreveld

Groepsraad:

Voorzitter:

Raymond van Doorn

groepsraad@cay-noya.nl

groepsvoorzitter@cay-noya.nl

Groepsbegeleider:

Christian Verschuren

Willem Broos

Websitebeheerder:

Carel van Wingerden

info@cay-noya.nl

Redactie:

Pim van den Hengel

Sara Stronks

Arne van Bonzel

Bastiaan Schonk

Mark Polman

amfibie@cay-noya.nl

De laatste Amfibie van 2010. Alweer voor de 4e keer dit jaar ligt er een amfibie voor je met het laatste nieuws van Cay-Noya. Op de valreep van het jaar een terugblik op afgelopen tijd.

Nu zitten de laatste opkomsten er weer aan te komen waarin iedereen afscheid neemt, geniet van 2 weken vakantie, en dan fris begint aan het nieuwe jaar 2011.

Het jaar wat voor menig Cay-Noyaan zeer spannend zal worden. Het is namelijk het jaar waarin Cay-Noya 100 jaar bestaat. Iets wat niet ongemerkt voorbij zal gaan.

Voor deze Amfibie geldt: lees alle stukjes, zoals weer een verhaal van Sahi van de Itzammahorde over haar belevenissen in de aanloop naar de Jamboree in Zweden, Coby, Koby en Kcobus, de oplossing van de raadsels van vorige amfibie en zoals beloofd tijdens de groepsdag, het vervolg van het verhaal van Bastiaan Witkin.

Veel leesplezier en namens de gehele Amfibieredactie:

Prettige kerst en een gelukkig 2011

Bastiaan

“Een bedankje tussendoor”

Vallende bladeren en vele regendruppels. De pepernoten liggen alweer sinds eind september in de schappen van de supermarkt. De herfst is nu helemaal aangebroken, sterker nog, over krap een maand is het weer winter! Op de Vosheuvel merk je dan dat er langzamerhand wat huiselijke rust in de tent komt. Hier en daar scharrelen Welpen, Bevers, Landverkenners en Stamleden door het bos, of zitten bij echt slecht weer binnen in de clubgebouwen. Tijd om eens na te gaan waar wie allemaal mee bezig is en deze mensen tussen alle bedrijven door eens te bedanken.

Laat ik beginnen met de clubgebouwen. De noodgebouwen die geplaatst zijn dankzij Arnold van Barreveld en Michael Bachman van het Dagelijks Bestuur, worden momenteel druk vertimmerd en langzamerhand vinden de Bevers en Itzamma horde daar dankbaar hun plekje. De Zeeverkenners zullen nog even geduld moeten hebben, maar naar verwachting zal er snel actie ondernomen worden. Toch ook fijn voor de Landverkenners dat zij zich snel ook weer verzekerd weten van hun oude vertrouwde buurspeltakken.

Naast het betrekken van en bouwen aan clubgebouwen vinden er natuurlijk nog veel meer activiteiten plaats. Zo is, vooral met dank aan Carel van Wingerden, de nieuwe website (www.cay-noya.nl) gelanceerd. Dankzij Hans Peter van Riemsdijk is de club van ‘100 jaar Cay-Noya’ nu volop bezig met het plannen, voorbereiden en organiseren van spannende activiteiten. En ook Arjan Witteveen, die samen met Toos van Zanten, Agnes Bahman en Tineke van Barreveld druk doende is om alle financiën van het afgelopen en voor het komende jaar op orde te brengen, mogen niet overgeslagen als het gaat om bedankjes. Al deze mensen zijn vaak niet heel zichtbaar voor ouders en jeugdleden, terwijl zij er op de achtergrond wel voor zorgen dat Cay-Noya blijft doordraaien. Hulde!

Groet,
Raymond van Doorn

Van het Dagelijks Bestuur

“Nostalgie”

Beste scouts en anders betrokkenen,

Het jaar zit er bijna op. Een bewogen scoutingjaar waarin veel is gebeurd en waarin we ons als 99 jarige club vlak voor ons lustrum kranig hebben geweerd in de omstandigheden waarin we verkeren. Wat zeg nou zelf, we hebben de eindjes echt wel aan elkaar moeten knopen op het gebied van huisvesting en de creatieve en flexibele invulling hiervan.

Alle verzekeringen zijn inmiddels afgerond op een wijze waar we tevreden over zijn en we zijn volop bezig met de vormgeving van definitieve nieuwbouwoplossing en herbouwmogelijkheden. Tot en met de realisatie hiervan is er sprake van tijdelijke oplossingen. Er wordt buitengewoon veel werk verzet om alles op de rit te krijgen en we zijn blij dat de getroffen speltakken tonen hoe je flexibel het hoofd biedt aan dit soort situaties.

De Bevers en Itzammahorde zitten inmiddels weer in een eigen honk en de Zeeverkenneren hebben nu de verdieping boven het Galjoen. We zijn met het bestuur bezig om een ruimte voor het bootonderhoud te zoeken zodat daaraan de aandacht kan worden gegeven die het verdient.

Naast 'De Gebouwen' hebben we ook nog steeds het contact met Scouting Nederland om de organisatorische invulling van Cay-Noya als de verenigings (in plaats van de eerdere stichting) op de goede manier invulling te geven. Het afgelopen jaar zijn al diverse afspraken tussen het bestuur en de speltakken aangetrokken, opnieuw uitgezet en waar nodig vastgelegd. Dit blijkt voor diverse zaken een goede insteek, speltakken krijgen zo meer mogelijkheid om meer zelfsturend te worden, bijvoorbeeld op het gebied van financiën. Ook groepsbreed is er het afgelopen jaar iets veranderd, want Jelte Bouma is gestopt als penningmeester van de groep. Hij heeft de afgelopen jaren veel werk verzet en sturing gegeven aan de penningmeestergroep. Wij zijn hem erkentelijk voor zijn goede inzet en werkzaamheden.

De resterende leden van het Dagelijks Bestuur hebben er nu een extra taak bij gekregen want de boel moet financieel natuurlijk wel draaiende gehouden worden. Voor het komende jaar staat op de planning om te kijken hoe en wie dit nu het beste kan.

Tot slot, met het oog op volgend jaar, denk ik dat het geen kwaad kan om een aantal zorgpunten aan te stippen. Zo zijn de landverkenner heel heel HEEL hard op zoek naar versterking van het leidingteam. Ook enkele andere speltakken zijn op zoek naar extra leidingleden en ook daar zijn de wachtlijsten nagenoeg leeg. Dat is wel eens anders geweest, dus we moeten echt met zijn allen proberen te voorkomen dat hiermee een onwelkome trend wordt ingezet.

Er is, zoals altijd, nog veel werk te verzetten maar we weten dat we het kunnen en mogen doen voor onze leden. We kijken terug op een bewogen jaar. Volgend jaar wordt ongetwijfeld wéér een bewogen jaar, alleen al omdat we dan 'Jarig' zijn....100 jaar! Rest ons een ieder te danken voor het geschonken vertrouwen en de wetenschap dat we als team, als groep, onze schouders zetten onder onze toekomst. Zegeningen tellend en vol goede moed op naar 2011 waarin we in mei exact 100 jaar geleden zijn opgericht.

Met vriendelijke scoutinggroet,

Arnold van Barreveld

Voorzitter Dagelijks Bestuur stichting Scouting Cay-Noya Amersfoort

*HUGO BOSS - TISSOT - CITIZEN - PRISMA
FESTINA - JACOB JENSEN - DESIREE
FINISH - ECLAT - PANDORA - ESPRIT*

**Arnhemseweg 36
3817 CH Amersfoort
(033) 461 37 64
www.juwelier-kok.nl**

Van onze correspondent in België: Arne

In de rubriek Vlaamse leeuwen! zal Arne, die Geneeskunde studeert in Leuven, in België, elke keer (zo mogelijk naar aanleiding van het thema) wat vertellen over het leven in België. Hou je van Vlaamse frieten, Belgische chocolade, wafels en bier? Ben je benieuwd naar rare Vlaamse woorden en gewoontes? Lees het in de rubriek Vlaamse leeuwen!.

Zoals de trouwe lezer van mijn column wel weet, dacht ik bij de vorige uitgave van de Amfibie nog dat ik Leuven aardig goed kende (zie Amfibie uitgave 3, 2010; 't is hier fantastisch!). Afgelopen maand bleek dit toch niet helemaal waar was. Een mede-scout uit Nederland vertelde me namelijk dat zich in Leuven het Scouts en Gidsen museum van België bevond. Iets wat je, als echte scout zijnde, natuurlijk wel een keer gezien moet hebben. Zeker als het zich in je eigen stad bevindt. Tijd om daar maar eens wat aan te doen dus!

Het was zondag 17 oktober 2010 en ik was onderweg naar het scoutingmuseum. Eenmaal op de plek aangekomen waar het museum volgens de kaart moest zijn, zag ik enkel een kerkgebouw. Niet bepaald een plaats waar je iets scoutingachtigs verwacht. Had ik me misschien vergist en was ik bij een Chiro museum terecht gekomen?* De bordjes zeiden me echter dat ik toch echt daar naar binnen moest. Eenmaal binnen aangekomen zag ik waarom het museum in een kerk was gevestigd. De vele verzamelobjecten waren namelijk moeilijk allemaal in een klein afthans scoutinggebouwtje te plaatsen. In het midden was met hout de franse lelie, het symbool van scouting, uitgewerkt. Aan de zijkanten waren vele scoutingvlaggen te zien. Onder deze vlaggen was de tentoonstelling opgebouwd door middel van een tijdlijn. Elke tien jaar sinds de oprichting van scouting had een thema gekregen en om dit thema waren allemaal verzamelobjecten te zien uit die tijd. Verder waren er ook een paar vitrines met scoutingkleding en objecten van de Wereld Jamboree. Vooral door dat laatste voelde ik me uiteraard al snel thuis.

Het gaat wat te ver om een exacte beschrijving te geven van wat ik allemaal gezien heb. Wel zal ik een paar leuke weetjes vertellen die ik er heb opgedaan. Zo geven de leden van veel Vlaamse scoutinggroepen elkaar totemnamen. Dit zijn een soort bijnamen die je gegeven worden op basis van je karakter en gedrag. Vaak zijn dit namen van dieren uit de natuur. Als je Lori (is een aapsoort) genoemd wordt, dan ben je bijvoorbeeld gezellig, handig, snel, moedig en trots.

Vlaamse Leeuwen

De trots van het museum waren de zilveren en bronzen wolf. Dit zijn onderscheidingen die worden afgegeven aan mensen die zich hard hebben ingezet voor scouting. Baden-Powell begon in 1922 met het uitreiken van zilveren wolven aan leiders die zich vele jaren op hoog niveau hadden ingezet voor scouting. In het begin werden deze zilveren wolven vooral aan Engelsen uitgereikt. Later begon Baden-Powell de zilveren wolf echter ook aan buitenlandse scouts uit te reiken zoals bijvoorbeeld de Nederlandse hoofdverkenner Rambonnet. Vanaf die tijd kwam echter de kritiek dat de zilveren wolf een Engelse medaille moest blijven. Zodoende is in 1934 de bronzen wolf geïntroduceerd. Deze medaille wordt heel uitzonderlijk gegeven aan mensen die “zeer uitzonderlijke diensten hadden geleverd op internationaal niveau”. In België zijn momenteel nog maar twee mensen met een bronzen wolf. In Nederland hebben slechts drie mensen een bronzen wolf; E. Volkmaars, Piet Kroonenberg en Richard Middelkoop om precies te zijn. In het scoutingmuseum in Leuven is de bronzen wolf te zien van E. Volkmaars.

De verbouwing waar ze een tijdje geleden mee begonnen waren, was nog niet helemaal klaar. Momenteel zijn ze namelijk bezig om andere kamertjes van de kerk ook in te richten. Er komt nog veel meer bij dus!

Ben je geïnteresseerd en wil je het Scouts en Gidsen museum ook een keer bezoeken? Het museum is elke zondag van 15 mei tot 31 oktober gratis te bezoeken van 14:00 tot 18:00 uur. Voor groepsrondleidingen kan een speciale afspraak worden gemaakt. Meer info is te vinden op www.scoutsmuseum.be.

Salut!

P.S. Een klein tip; mocht je tijdens een koude periode naar het museum gaan, neem dan een extra trui mee. Het museum is, omdat het een groot kerkgebouw is, namelijk niet verwarmd...

*De Chiro is een Vlaamse jeugdbeweging die wat activiteiten betreft een beetje lijkt op scouting. De Chiro is echter sterk verbonden met de katholieke kerk en niet met de wereld scoutingorganisatie.

Vraag het Coby & Koby

Elke amfibie geven Coby & Koby advies over vrienden, ouders, scouting, liefde en alles wat jullie bezighoudt. Wil je ook hun advies? mail amfibie@cay-noya.nl of stop je vraag in de brievenbus bij het dolfijnentroephuis.

Beste Coby en Koby,

Lang geleden ben ik zelf jeugdlid geweest bij scouting Cay-Noya. Onlangs heb ik van een mede oud-scoutinglid vernomen dat scouting Cay-Noya bijna 100 jaar bestaat! Nu is mijn vraag of er bijzondere plannen zijn om dit heugelijke feit te vieren en of jullie daar misschien een tipje van de sluier over kunnen oplichten?

Een zeer benieuwd oud lid

Dag nieuwsgierig oud lid!

Geweldig he, 100 jaar Cay-Noya! We zijn één van de oudste scoutingclubs van Nederland. En natuurlijk wordt dat gevierd. Speciaal daarvoor is er een echte commissie samengesteld, genaamd 'Cay-Noya 100 jaar', en die hebben allemaal verrassende dingen bedacht die ze en we in 2011 gaan doen om de verjaardag van Cay-Noya te vieren. Hou in elk geval de website www.cay-noya.nl even in de gaten, daar komt het laatste nieuws volgens ons op te staan. En o ja, de voorzitter vertelde dat ze nog op zoek zijn naar enthousiaste vrijwilligers voor in de commissie, dus als je wil... stuur even een mail naar groepsvoorzitter@cay-noya.nl

Lieve Coby en Koby,

Mijn zoon is al jarenlang een zeer fanatieke dolfijn, maar nu wordt hij binnenkort 11 jaar en dat betekent dat hij moet gaan overvliegen. Mijn zoon heeft aangegeven dat hij liever niet weg wil bij de dolfijnen. Eigenlijk denk ik dat hij het ook bij de land- of zeeverkenner erg naar zijn zin zal hebben, maar hoe kan ik hem hier het beste van overtuigen?

een ouder

Beste ouder,

Toen Coby zelf nog een kabouter en padvindster was wilde ze ook niet overvliegen naar de volgende speltak. Ze is toen ook een half jaar langer bij de padvindsters geweest voordat ze overvloog naar de HedwigjeStam. Bij nader inzien was dit wel een beetje te laat, geeft ze zelf toe. Want zij ging niet, en haar vriendinnen wel, en dan zit je, zo zonder vriendinnen in een

keer weer met heel jonge mensen en dan moet je nog een half jaar. Wij denken allebei dat die leeftijdsgrenzen voor de speltakken er niet voor niets zijn. Ook al voelt dat soms niet zo (omdat je je oude speltak zo leuk vind) maar kinderen ontwikkelen zich razendsnel en kunnen in één keer over iets heen gegroeid zijn. Nu ja goed, met al dat verstandige geklets kun je bij je Dolfijn niet aankomen natuurlijk. Overleg met de leiding en laat hem één of twee keer meedraaien met de Land- en Zeeverkenners, dan merkt hij zelf hoe leuk het wel niet is. Bovendien maakt draaien-op-proef het voor hem makkelijker om een keus te maken tussen land- en zeeverkenners! Tot slot kun je dan beloven dat de Dolfijnen, tegen de tijd dat hij een jaar of 17-18 is, vast wel op zoek zijn naar nieuwe enthousiaste leiding en hij dan weer terug kan naar zijn ouwe speltak!

Hoi Koby en Coby,

Ik zit nu nog bij de landverkenners en wil binnenkort overvliegen naar de Stam, maar waar kun je eigenlijk naar toe als je te oud bent geworden voor de Stam? Ik denk namelijk dat ik scouting heel erg zal gaan missen als ik daar niet meer iedere zaterdag naar toe zou kunnen gaan.

Een nieuwsgierige landverkenner

Beste nieuwsgierige (en ook een beetje overbezorgde) landverkenner.

Zo, jij bent wel een type dat van plannen houdt, haha! Als weg gaat bij de Stam kun je weliswaar niet meer meedraaien in één van de speltakken van Cay-Noya, maar er zijn drie hele leuke alternatieven waarmee je, elk op een andere manier toch elke week (elke dag zelfs, als je wil) met onze groep te maken krijgt. Als eerste kun je natuurlijk kijken of je leiding wil worden van één van de speltakken. De meeste leidingteams kunnen altijd wel een handje hulp gebruiken en zullen het toejuichen als jij je als jonge, enthousiaste en van scoutervaring bruisende vrijwilliger aanmeldt voor hun team. De tweede optie is lid worden van de BoomStam. Dit is een club van inmiddels al wel meer dan 50 ex-stamleden, die op losse basis nog activiteiten (toch minstens eens in de maand) organiseren, zoals bierproefavonden, borrels en sporten. Maar ook echte scoutactiviteiten horen er bij, zoals kamp. Check de site: <http://boomstam.nairana.nl/> Wat je altijd, ook als je leiding of Boomstamlid bent, kunt doen, is lid worden van de Cactus. De Cactus is een netwerk van vrijwilligers (het hoeven geen scouts te zijn maar mogen bijvoorbeeld ook ouders, vrienden of bekenden van scouts zijn) die het leuk vinden om de mensen van Cay-Noya eens in de zoveel tijd te helpen met klusjes die nodig zijn, zoals bijvoorbeeld krukjes verven, een vloer in de lak zetten, koken tijdens een groepskamp of een heel bijzonder uitje organiseren. Mail even naar info@cay-noya.nl als je wil weten hoe je je daar aan kunt melden! Gerust gesteld nu???

LEIDING GEZOCHT

Scouting Nederland is de grootste jeugd- en jongerenorganisatie van het land met 90.000 jeugdleden en 30.000 vrijwilligers. Er zijn in Nederland 1300 Scoutinggroepen.

Scouting biedt kinderen en jongeren een plezierige vrijetijdsbesteding. Samenwerken, avontuur, respect voor elkaar en de leefomgeving, zelfstandigheid en ontplooiing zijn hierbij centrale thema's.

Ben jij 17 jaar of ouder, en het nieuwe leidinglid van scouting Cay-Noya dat wij zoeken? Het is een plezierige en enerverende vrijwilligerstaak, waarbij je binnen je eigen leidingteam iedere week de uitdaging aangaat voor een leuk programma van je speltak.

**Meer info:
www.cay-noya.nl
Info@cay-noya.nl**

Hej Hej,

In ons hordehol, ons tijdelijke hordehol in het Galjoen, werd een foto opgehangen. Door een onbekend persoon op een onbekende tijd. De foto is in grijstinten gekleurd. Wie deze foto kent weet wat erop staat. Een oude welpengroep. Wat zouden zij hebben gedaan op de dag dat de foto werd gemaakt? Konden zij ook zo goed pionieren zoals wij dat nu kunnen? Misschien konden zij dat wel beter veel beter dan wij... We weten in ieder geval dat de welpen van nu echt enorm leuke constructies kunnen maken, die bovendien ook heel erg stevig zijn. Ik denk dat iedereen heel erg van die opkomst heeft genoten.

Daarbij komt nog eens dat we er weer een heleboel nieuwe welpen hebben waarvan een aantal al is geïnstalleerd. Welkom allemaal!

Ook zijn we heel trots dat we mogen vermelden dat er een welp zijn eerste ster heeft behaald! Gefeliciteerd! We zijn druk in de weer om welpen een kans te geven aan sterreneisen en insignes te werken. Sinds de brand van 31 mei 2009 vorig jaar kwam dat maar moeilijk op gang.

Veel kinderen weten nog wel hoe het oude gebouw eruit zag. Het

is vreemd om te beseffen dat we al weer anderhalf jaar verder zijn. Nu (op het moment van schrijven) de noodgebouwen op een haar na gereed zijn, willen we zo snel mogelijk verhuizen naar ons nieuwe club gebouw.

Over nieuw gesproken: zoals de meeste inmiddels wel weten heeft Cay-Noya een nieuwe website: www.cay-noya.nl Daar zal onder andere altijd te zien zijn welk nest diensnest heeft en of we speciale of normale opkomsten hebben. Ook zullen alle nieuwsbrieven, nadat we ze op papier hebben uitgedeeld, op de site verschijnen.

Namens de Itzammahorde
Sahi

Dolfijnen

“Nostalgie”

Vroeger was alles beter. Vroeger hadden de Dolfijnen nog echte vinnen en luchtgaten. Vroeger maakte de Zeeverkenners zooi bij ons, nu staat onze zooi bij de Zeeverkenners. Vroeger hadden wij Jelmer Lam, Maurice Bachman, Thijmen Bakker, Matthijs Groenen, Jan Houtman, Pieter van Naamen, deze zijn nu Zee of Landverkenner, voetballer of badmintonner. Vroeger hadden wij elke opkomst zes man leiding, nu soms twee. Vroeger gingen Hobbe en Mika met acht man op vakantie, hopelijk dit jaar drie. Vroeger had Jarl een staartje, nu enkel inhammen. Vroeger had Otak krullen en een brilletje, nu nog. Vroeger was Maj achttien, nu bijna dertig. Vroeger hadden wij bij Cay-Noya nieuwgebouwde nieuwbouwclubhuizen, nu iets met uitgeleefde (al dan niet door ons) historie.

Maar genoeg over vroeger, de afgelopen tijd zijn weer veel dingen gebeurd!

Ten eerste: Overvliegen!

Op 18 september zijn enkel e Dolfijnen overgevlogen, s'ochtends werd de leiding getrakteerd op een heus Spakenburgs hart voorzien van de tekst “Bedankt voor alles, Jelmer en Maurice”. Na dit emotioneel moment was het tijd voor actie! Zoals gewoonlijk werd dit een chaotisch georganiseerd moment waarop iedereen er vanuit gaat dat de ander het heeft geregeld. Zo word doorgaands op de vraag “weet jij de bedoeling is?” het antwoord “nee, jullie regelen dit deel toch?” gegeven. De rest is nostalgisch als altijd kano, karretje, erehaag, mislukt idee van de stam, meel gooien, Otte beschermen, hahaha, iedereen naar huis of afterparty in “nieuwe” tijdelijke definitieve clubhuis.

Ten tweeds: Foto-opkomst!

Omdat wij Dolfijnenleiding de meest supergave kampen organiseren waarvan John de Mol ongetwijfeld een keer de concepten koopt zodat wij geld genoeg hebben voor een nieuw leidingjacht, omdat wij alleen nieuwe en het beste

Dolfijnen

“Nostalgie”

wensen, want zo zijn wij. Nostalgie is te gek, definitief nieuw spul is beter.

Om nieuwe en twijfelende kinderen (Jurje Vos, Mias Burger, Oscar Struijk, Thomas Boek, Luuk Overbeek en Daan Gerth, allen super welkom en gefeliciteerd met jullie lidmaatschap van de meest professionele en georganiseerde speltak/vereniging van de regio Utrechtse Heuvelrug en Admiraliteit 11) te inspireren en motiveren om mee te gaan hebben wij (in samenwerking met Tim “sim sala bim” van der Voorst en familie) een foto-opkomst gerealiseerd waarin gedurende tweeënhalve uur multimedialaals oogsnoep werd tentoongesteld, voorzien van flitsend commentaar en terecht hoongelach.

Ten derdst: Poetsertitus/stamopkomst

De legendarische opkomst van 16 oktober, de dag dat het fundament werd gelegd voor nog een decennium lang schoon opkomsten draaien! Deze dag is gecombineerd verlopen:

segment 1:

Samen draaien met de Stam kwam erg goed uit, hierdoor werd de planning en uitvoering van segment 2 niet verstoord en konden we wederom een spektakel regelen voor al die Dolfijnen die elke zaterdag vol vertrouwen op ons (en ook de Nairanastam-gebroeders waarvan ondergetekende ook ooit deel van uitmaakten) geniaal in elkaar gebreed programma afkomen!

Genoeg over ons, de Stam had dit uitmuntend geregeld met echte “nostalgische” scouting onderdelen als: apenpootlopen, touwtrekken, hindernisbaan, kabelbaan en stomp je medescout met een kussen van een balkspel”, waarin door zeker driekwart van de beoefenaars het laatste spel als zelfgekozen favoriet is bestempeld.

Segment 2:

Na 20 jaar stof, spin, vet, schimmel, mos, algen, en ander macro-/microfauna in en op en rond ons gebouw, leek het ons tijd een keer een de fictieve of reële armen uit de mouwen te steken. Zo werd als vrouwelijke tegenhanger van de mannenklusdag de vrouwenpoetsdag georganiseerd, een dag waarop de moeders elkaar beter leerden kennen door het poetsen, stofzuigen en opruimen van troepjes. Ook aan de vaders is gedacht, deze hebben met behulp van een echte “supercharged, high pressure

Karcher twin-turbo aqua-cleaner” gaten in het hout en de verflaag mogen schieten. Namens het gehele leidingteam en zeker 24 blauwgepette engelen van kinderen willen wij de volgende ouders bedanken:

Moeder van: Morris Zeegers (ieuw een spin) Robin Bruinsma

(schoonmaken is eigenlijk leuker dan hardlopen), Robin de Wilt (mijn zoon heeft een leuke toeter), Jurre de Vos (wat heeft mijn zoon een leuke hobby) , Luuk Overbeek (wat heeft mijn zoon ook een leuke hobby), Daan Gerth(wat heeft mijn zoon een hele leuke hobby), en Tom van Raaij (check mijn citroen, en die van Richard)

Vader van: Pieter Vos (The Dentist), Otte Stoltenborg (The Sailor/noeste zeebonk/ Popeye), Oscar Struijk(the Newby), deels Tom van Raaij(the late Scottish doodle-sackblower).

Ten vierst: Ragnar de Rioolrat aka de Rog aka Reiger!

Als bij velen bekend is Ragnar (T. Van Der Helm) onlangs als leidinglid aangemeld. Ragnar is een toffe, supercoole, keigave, knettergekke, stoere, superlatieventekortsschietende (eigenlijk zoals Mika en Hobbe) dude.

Wij hebben onlangs de ouders geïnformeerd over de komst van ons nieuwe leidinglid Ragnar de Rog, (aka, de rioolrat), waarop de moeder van Otte Stoltenborg (Claudia Kruijer) ons terecht wees op de blijdschap van moeders betreffende het toezenden van fotomateriaal van mannelijk schoon waarop wij willen reageren als heuse professionals door het wederom verzenden van mannelijk schoon (zie foto!). Fanmail is welkom op mikademeeuw@live.nl

Groeten,

Uw blauwgebloeste scoutingvrienden,

The Hobster en Mika de Seagull.

Hallo allemaal,

Zo dat is een tijd geleden, de landverkenners in de amfibie (moeten we vaker doen). In al die tijd is er een hoop gebeurd. Een aantal mensen zijn vertrokken, maar we hebben er ook weer een aantal bij gekregen. Ook zijn er uiteraard nog een aantal activiteiten geweest.

Er zijn verschillende activiteiten geweest de afgelopen maanden. Zo hebben de verkenners een klimwand gepionierd, waarvan ze vervolgens konden abseilen. Ook hebben we vuur gemaakt, waarmee een kleine maaltijd is gekookt.

Een andere activiteit die we hebben gedaan is het uitzetten van een tochtje (door de verkenners zelf). Om te controleren of er geen fouten in zaten is deze ook weer nagelopen.

Er staan uiteraard ook weer een aantal dingen gepland. Zo is er een groepsdag gepland (met verschijnen van de Amfibie zal deze al geweest zijn). Ook gaan we iets met water doen, maar niet met de zeeverkenners...

Ik heb het deze keer maar kort gehouden. Tot de volgende amfibie.

Beste Zeeschuimers,

Terugvaren

Eigenlijk ziet een jaar van een Zeeverkenner er elke keer hetzelfde uit. Bootonderhoud, Zeilen, Varen in de Beek, Bootonderhoud. Het is natuurlijk veel meer dan die vier dingen, maar dit zijn wel de hoofdactiviteiten. Om te kunnen zeilen en te varen in de beek varen we de boten altijd van en naar Amersfoort. 20 november zijn we dan ook weer teruggevearen richting Amersfoort. Na een week bij onze collega's van KD te hebben gelegen zijn we op 27 november door de Amersfoortse sluis gegaan. De boten liggen nu weer in de beek en zullen daar tot februari blijven liggen waarna ze het water uitgaan.

Groepsdag

13 november was de groepsdag. Alle verschillende speltakken draaiden samen op en rond de Vosheuvel met een bosspel, een postenspel en een kampvuur. De rode draad was dat er werd gezocht naar de verloren stok van Lord Baden Powell. Uiteindelijk hebben we deze gevonden en trakteerde Baden Powell ons op een mooi verhaal over Bastiaan Witkin (zie verderop in de amfibie). Al met al was het een geslaagde dag.

Onderkomen

Intussen hebben de Bevers en de Itzammahorde een nieuw onderkomen, maar wij zitten nog steeds zonder eigen clubhuis. Omdat wij nu weer terug zijn op de Vosheuvel en echt een eigen plek nodig hebben zitten we voorlopig in het Galjoen (clubhuis van de Stam) boven in afwachting van de bouwvergunningen en het moment dat we een nieuw clubgebouw neer kunnen zitten. Nog steeds afwachten dus, maar we houden moed dat er iets moois komt te staan waar wij ons als Zeeverkenners weer thuis zullen voelen (zo'n clubgebouw is toch vrij kaal).

Sniklaas

Zoals elk jaar heeft de gemene broer van Sinterklaas (Sniklaas) ons met een bezoek vereerd. (hij lijkt wel een beetje op de man van de film SINT) Dit keer was het helemaal anders in vergelijking met vorige jaren. Sniklaas en zijn pieten hebben namelijk een heuse quiz gehouden met vragen over de Zeeverkenners in de afgelopen jaren. Het was vermakelijk en voor we het wisten was de avond voorbij.

Geboorte

Op 12 november is Stuurman Joris Fleeer vader geworden van een zoon. Zijn naam is Liam. Bij deze willen we Joris en zijn vriendin Annemiek nogmaals feliciteren en we hopen Liam over een paar jaar terug te zien bij de Zeeverkenners. (Kijken of hij het net zo lang volhoudt als zijn vader).

Afscheid

Tot slot de mededeling dat ondergetekende voor de laatste maal als Zeeverkennersleiding in deze Amfibie zal schrijven. Per 1 januari 2011 stop ik namelijk met leidinggeven bij de Zeeverkenners. Na ruim 9 jaar met plezier meegedraaid te hebben als leiding (daarvoor vanaf 6 jaar als Bever-Landwelp-Zeeverkenners) is het tijd om het werk neer te leggen. Bij deze wil ik dan ook iedereen bedanken voor de leuke tijd.

Dat ik stop met actief leidinggeven betekent niet dat ik wegga bij de Zeeverkenners of Cay-Noya. Enkele ondersteunende taken blijf ik nog doen en mocht de leiding echt omhoog zitten dan zal ik proberen te helpen. Daarnaast ga ik met helpen met de 'Club van 100' om een mooi feest neer te zetten om volgend jaar het 100 jarig bestaan van Cay-Noya te kunnen vieren. Jullie zien met dus nog wel even rondlopen.

Alvast een prettige kerst en een gelukkig nieuwjaar

Namens *het* Team,

Stuurman Bastiaan Schonk

Simply Scouting
Simplement du Scoutisme

22nd World Scout Jamboree Sweden 2011
22ème Jamboree Scout Mondial Suède 2011

Marije gaat naar de Jamboree in Zweden in 2011. Elke Amfibie zal zij een verslag doen van haar voorbereiding in aanloop naar de Jamboree.

Veel trekdroppen, Pico Balla's en ander snoepgoed hebben hun tweede troepweekend er al op zitten. Ongeveer 30 deelnemers gaan dan een weekend met elkaar op stap om elkaar beter te leren kennen, een minikampje dus. Maar voor de IST was niets geregeld. Geen kamp, geen dag, niets. Aangezien een hoop van die IST'ers zelf leiding is werden de koppen bij elkaar gestoken. En voor en door ons ontstond dus een heus IST weekend. Maar hoe doe je dat nou met 500 mensen? Allereerst zoek je een datum en een locatie waar je 500 tenten kwijt kunt:

1, 2 en 3 oktober 2010

Labelterrein: Ada's Hoeve

Te Ommen

Dan gaan de uitnodigingen de deur uit, en een leuk programma wordt op poten gezet. Zie hieronder de aantekeningen die ik zelf maakte:

2 oktober 2010 00.27

Meer dan 200 mensen, zijn er 'gister' bijeengekomen voor een heus IST kamp. Vandaag heb ik ontdekt dat het handig is een slot op je tent te hebben. Ik verbaas me over de leeftijd van de drie IST'er die dit hele kamp hebben georganiseerd: twee van 17 en een van 18 jaar. Nooit hebben ze elkaar in het echt ontmoet alles ging via MSN en Skype. Het programma is strak, er werd dan ook gelijk ingeschoven. Vandaag is de officiële opening (deze verviel uiteindelijk helemaal, we hadden wel een officiële sluiting ^{ll}) waarvoor gister geen tijd was. Vanavond hadden we iets dat karaoke moest worden maar er was niet zoveel enthousiasme onder de mensen. Iedereen wilde liever met andere mensen praten; elkaar leren kennen. Ondanks dat was het een leuke dag. Nu waait er wat wind door de bomen. Muggen en andere insecten zijn er genoeg. Gelukkig dat er veel mensen op dit terrein zijn (die zijn ook allemaal hun antimuggenstick vergeten) dan kunnen die 1000 muggen zich over andere mensen verdelen!

08.13

Het was een koude nacht. Veel kleren over elkaar en een vochtige slaapzak. Nog 38 minuten kan kunnen we aanvallen op het ontbijt. Om me heen worden steeds meer mensen wakker.

3 Oktober 00.21

We groeien. Als grote peren beginnen we steeds meer een groep te vormen. Je stent je op elkaar af. Dat merkte je vooral vanavond bij het kampvuur. Samen zingen, roepen, manen tot stilte. Vooral dat laatste is leuk. Dan hoor je 200 mensen op het zelfde moment beginnen en eindigen met SSSSST. Ik heb nog wat leuk ontdekt vandaag. Arne is ook IST'er! Hoewel hij niet meer echt bij Cay-Noya hoort, zullen veel van jullie toch wel weten wie hij is. Ik had werkelijk geen flauw idee dat er mensen van Cay-Noya rond liepen!

Vandaag waren er vier workshops: EHBO, dasring vlechten, Zweeds en gebarentaal. De laatste twee heb ik gevolgd, met een kleine patrouille die we van tevoren moesten vormen. Gebarentaal was echt leuk. Er is een dove jongen die ook als IST'er mee gaat naar Zweden. Met Nederlandse gebarentaal moet dat toch erg moeilijk zijn, lijkt mij? Wel erg leuk in elk geval.

We hebben vandaag ook een hike gelopen. De bedoeling was 15 km, maar als je mensen hebt die GPS-coördinaten hemelsbreed meten, klopt dat dus van geen kanten. Met een klein groepje heb ik de hele toch nog uitgelopen. 20 km, eindigend op een 30 meter hoge uitkijktoren op de hei. Dat was leuk. Wat minder is het als het gaat regenen en het donker wordt. Gelukkig waren we slim genoeg om van tevoren regenjassen mee te nemen. Maar dat de tocht in het donker zou eindigen had niemand verwacht. Ik vond het juist leuk.

21.39

Een geweldig weekend. Leuk en nuttig. Veel knäck en Ikea. Ikea is Eland en omgekeerd in gebarentaal! Ik heb heel erg genoten.

Jeugdsentiment op de televisie

Jeugdsentiment op de televisie

Inmiddels zo'n jaar geleden startte de NPO met een onderzoek naar de top 50 van meest geliefde Nederlandse jeugdseries. Echt jeugdsentiment dus! De resultaten staan hier onder. Welke series herken jij allemaal? En wat weet je er nog allemaal van af? Hoe ging het liedje aan het begin en aan het eind bijvoorbeeld? En welke personages kwamen er allemaal in voor? Kortom; droom dus maar even lekker weg...

Jaren '50

Het mannetje op zolder
Varen is fijner dan je denkt/Tinkeltje
Dappere Dodo
Morgen gebeurt het
De verrekijsker

Jaren '60

Bas Boterbloem
Rikkie en Slingertje
Flip de tovenaarsleerling
Oebele
Floris
Swiebertje
Ja zuster, nee zuster
Mik en Mak
Fabeltjeskrant
Paulus de boskabouter

Jaren '70

Q & Q
Peppi en Kokki
Stratenmaker-op-zee-show
JJ Bom, voorheen de kindervriend
Pipo de clown
EO Kinderkrant
Ren je rot
De film van Ome Willem

Jeugdsentiment op televisie

Jaren '80

Stuif-es-in

Familie Knots

Bassie en Adriaan

Kinderen voor kinderen

Achterwerk in de kast

Grote meneer Kaktus show

Wordt vervolgd

Theo&Thea

Rembo&Rembo

B.O.O.S

Jaren '90

De droomshow

Willem Wever

Alfred J.Kwak

Loenatik

Zaai

Ko de boswachtershow

Ik Mik Loreland

De Daltons

Telekids

Jaren '00

Sinterklaasjournaal

Klokhuis

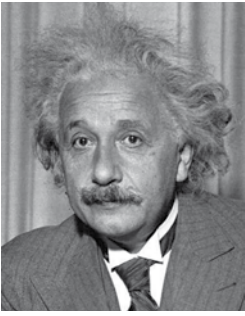
Zapp sport

Taarten van Abel

Jeugdjournaal / Schooltv Weekjournaal (gedeelde plaats)

Sesamstraat / Tijd voor Thijs (gedeelde plaats)

En heb je een keuze kunnen maken? Wat is jouw favoriete Nederlandse jeugdserie? Als afsluiter een citaat van de Meneer de Uil uit de Fabeltjeskrant. Want afsluiten kon Meneer de Uil als geen ander. Dus “straks maar knus naar jullie warme nestjes, en denk erom: oogjes dicht en snaveltjes toe. Slaap lekker.”

Raadsels en rijmen

De antwoorden op de raadsels van de vorige amsfibie

A. De letter a

B. 1 iemand ging naar Henegouwen. Alleen ik ging naar Henegouwen. De rest kwam ik tegen en ging dus de andere kant uit!

C Antwoord

De Duitser heeft een vis.

Uitleg

Het is handig om op dit raadsel op te lossen met behulp van een tabel zoals hieronder waarin alle mogelijkheden kunnen worden opgeschreven.

	1	2	3	4	5	bl	gr	ro	wi	ge	br	de	du	no	zw	bi	ko	me	th	wa	bl	bm	du	pm	pr
vogels	-	-	+	-	-	-	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-
katten	+	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	-	+	-	-
honden	-	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+	-	-
vis	-	-	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+
paard	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-
Blends	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-
B-master	-	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-
Dunhill	+	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+	-	-
Pall Mall	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+
Prince	-	-	-	+	-	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	+
bier	-	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-
koffie	-	-	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
melk	-	-	+	-	-	-	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
thee	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-
water	+	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	+
Brit	-	-	+	-	-	-	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Deen	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Duitser	-	-	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Noor	+	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Zweed	-	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	+
blauw	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
groen	-	-	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
rood	-	-	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
wit	-	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
geel	+	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+

Koken met KCobus

Het verloren broertje van Koby (of Coby) met een passie voor koken. Dat is KCobus. Hij is van alle keukens thuis. Speciaal voor de Amfibie bereidt hij een speciale maaltijd in thema. Uiteraard is alles eerst uitgebreid zelf gemaakt en geproefd, zodat je er zeker van kan zijn dat wat KCobus op tafel zet scoutproof is. Eet Smakelijk!!!

Een heerlijk recept voor in de winter: jachtschotel met rode kool. Het recept is voor 6 personen.

800 gram sukadelappen of runderlappen in dobbelstenen	
2 eetlepels bloem	2 laurierbladeren
2 eetlepels olie	300 ml rode wijn
100 gram boter	2 plakjes ontbijtkoek in dobbelstenen
50 gram spekblokjes	1000 gram aardappelpuree
2 gesnipperde uien	2 verkruimelde beschuiten
4 kruidnagels	2 geschilde appels in palke gesneden
10 gekneusde jeneverbessen	
1 ovenschaal van 2 liter	1 braadpan

Bestrooi het vlees met wat bloem. Laat in een braadpan de olie en de helft van de boter heet worden en bak hierin het vlees goudbruin. Schep de spekblokjes en de gesnipperde uien erbij en laat ze even meebakken tot de spekjes lichtbruin kleuren. Voeg de kruidnagels, de jeneverbessen en de laurier toe en breng op smaak met zout en peper.

Schep de rode wijn bij het vlees in de pan en roer even goed door. Plaats de deksel op de pan en laat het vlees ongeveer 2,5 uur sudderen op een laag vuur. Roer het vlees regelmatig. Voeg, wanneer het vocht te veel verdampt en het vlees nog niet gaar is, wat water toe.

Schep de ontbijtkoek bij het vlees in de pan en laat het nog een half uur zachtjes doorkoken. Verwarm de oven voor op 250 graden. Vet de ovenschaal in met boter en schep het rundvlees met de ingrediënten en het stoofvocht in de ovenschaal en bedek het met een laag aardappelpuree. Leg daarop de plakken appel en het verkruimelde beschuit. Zet de jachtschotel ongeveer 15 minuten in de oven tot de bovenkant goudbruin is. Heerlijk met rode kool.

Wie: alle leden met ouders/verzorgers
alle leiding
alle vrijwilligers

Hoe: onder het genot van een hapje en drinken
in en om het Galjben

Wanneer: zaterdag 8 januari vanaf 14:00uur

Het stichtings- en groepsbestuur

HANS NIEZEN
VIDEO FOTOGRAFIE

video fotografie voor overheid en bedrijfsleven

www.hansniezen.nl beeldend@hansniezen.nl

ITM Energy Management
Beukenrodelaan 2
3941 ZP DOORN
T 030 656 0121
www.itm.nl, info@itm.nl

SCOUTS ZIJN SCHADELIJK VOOR HET MILIEU...

en zo zijn er nog wel een paar vooroordelen te bedenken. Scouts zijn nu juist heel erg met hun omgeving bezig, toch? Dus ook met het milieu waarin ze zullen moeten leven, toch?

Of je nu op geitenwollen sokken of op pumps rondloopt, een paar trends zullen voor iedereen effecten gaan krijgen. Dat begint er al mee dat over een jaar of 15 het Nederlandse gas bijna op is. Sneller dan je denkt, je ouders zijn al drie keer zo oud! Gaan we dan toch maar weer over op steenkool? En hoe zit het dan met die klimaatsverandering? Kernenergie dan? Is dat probleem met het kernafval dan al opgelost?

In elk geval is het belangrijk om zo verstandig mogelijk met ons milieu en onze natuurlijke hulpbronnen om te gaan. Goed energiebeheer maakt daar een belangrijk deel van uit. ITM ENERGY MANAGEMENT denkt hierin mee. Voor thuis, voor school, voor instituut en voor bedrijf. Voor verstandiger inkoop en verstandiger gebruik.

Bastiaan Witkin en de zwarte Magiër

Het verhaal van de Groepsdag, zoals beloofd het einde in de Amfibie. Bastiaan Witkin heeft net een fjonk gevangen met hulp van de Moeraskimo en vervolgd zijn tocht...

....Na een poosje durfde hij geen stap meer te verzetten, bang dat hij steeds verder van de magische deur af raakte. Wat nu? dacht Bastiaan. Er is hier geen mens. Niemand om me de weg te wijzen. Moedeloos ging hij op een dikke boomwortel zitten. De kreet van de spookachtige moerasvogel klonk eenzaam in de verte. Bastiaan zuchtte en haalde de fjonk te voorschijn uit zijn jaszak. Het wezentje zat suf op zijn hand. Het probeerde niet te vluchten.

“Kun jij me niet helpen met je magische krachten,” mompelde Bastiaan.

Het wezentje keek hem met één oog slaperig aan.

Toen dacht Bastiaan aan de woorden van Moeraskimo: “Je moet hem op je hersenpan zetten.”

Ach, waarom ook niet? dacht Bastiaan. Proberen kan geen kwaad. Hij pakte de fjonk beet en zette hem op zijn hoofd. Meteen schoot er een pijnscheut door hem heen als een bliksemschicht, maar verder gebeurde er niets. Was Moeraskimo maar hier om mij alles uit te leggen, dacht Bastiaan.

Nauwelijks had hij dat gedacht, of naast hem op het pad zat Moeraskimo, druipend van het water.

“Wel alle natnazzels!” riep het ventje boos. “Wat zijn dit voor nepgeintjes? Zeg op! Zeg op!”

“Moeraskimo!” riep Bastiaan. “Ik dacht net...”

“Je moet niet zomaar DENKEN!” zei Moeraskimo boos. “En met een fjonk op je hersenpan moet je zeker niet aan MIJ denken, zolang er geen nieuws onder de zon is! Snap je?”

Bastiaan staarde verlegen naar zijn voeten en wist niet goed wat te doen.

“Nou? Waar wacht je nog op?” riep Moeraskimo. “Denk me onmiddellijk terug in het moeras. Ik wil hier geen uren blijven zitten!”

Opeens begreep Bastiaan het. Hij kneep zijn ogen stijf dicht en dacht: Moeraskimo moet terug in het moeras!

Hij opende zijn ogen. Moeraskimo was verdwenen.

Bastiaan tilde de fjonk van zijn hoofd en hield hem stralend met twee handen voor zich uit. Nu begreep hij het. Een fjonk kon gedachten werkelijk laten gebeuren. Wensen vervullen, als het ware. Dat was het geheim. Wat een ontdekking! Nu kon hij zichzelf regelrecht naar de magische deur denken.

“Moab! Moab!” riep de spookachtige moerasvogel in de verte. Uit de mist kwam

weer het dreigende geronk, maar Bastiaan was zo uitgelaten dat hij niet luisterde. De fjonk in zijn armen viel met een zucht in slaap. Bastiaan zat op de dikke boomwortel en keek naar de slapende fjonk in zijn armen. Hij porde het wezen wakker met zijn vinger.

“Kom, kereltje. Er is werk voor je aan de winkel. Het is tijd om op te stappen.” Slaperig opende de fjonk zijn ogen. Op dat moment voelde Bastiaan de boomwortel waar hij op zat, bewegen. Opeens was er beroering in het moeras.

Moerasvogels krijsten. Kikkers brulden. Het zware geronk dat al die tijd had geklonken, hield op. Naast het pad verscheen iets reusachtigs. Langzaam rees het uit het moeras omhoog. Het was drie meter hoog en twee meter breed. Bastiaan zag een enorme, met paddestoelen begroeide hangneus, ogen groot als wagenwielen. De kronkelende boomwortels bleken haren te zijn, die aan alle kanten uit het hoofd en de wangen groeiden. Uit de oren kwamen groene struikjes. Op het hoofd zat modder en slijm. In de wortel-takken-struiken-baard krioelden kevers, padden en salamanders.

Het monster gaapte luid. Hij had een mond als een grot, waar Vleermuizen uit fladderden. Bastiaan zag dat er een kies ontbrak in het reuzengebitt. Een kies zo groot als een koelkast. Verstijfd van schrik verborg hij zich achter een boom. Hij besefte meteen wat daar voor hem zat te gapen. Dat was de Molkroch, waarover Iblis de Oudegesproken had. Het wezen dat bomen at. En dit was alleen nog maar zijn hoofd. Het volgende moment kwam er een kolossale grijpparm te voorschijn. Kalm plukte de Molkroch enkele bomen uit het moeras en propte ze in zijn keelgat. Ook de boom waarachter Bastiaan zich verstopt had.

De ogen van de Molkroch glinsterden toen hij Bastiaan in de gaten kreeg. Met een tong zo groot als een tweepersoons beddenlaken likte hij zijn lippen af.

Volgens Iblis de Oude at de Molkroch alleen bomen, maar Bastiaan wachtte niet af wat er ging gebeuren. Hij zette de fjonk op zijn hoofd en wenste zich naar de magische deur van Iblis de Oude, de enige mogelijkheid om te vluchten uit deze moeraswereld. ZAP! Daar was de deur al, overwoekerd door moerasgras, ingeklemd tussen de twee wilgen.

Bastiaan hoorde de Molkroch in de verte teleurgesteld brullen. “Pech gehad,” grijnsde Bastiaan. Hij wilde de magische deur al binnen gaan, maar bedacht zich. “Wacht even,” mompelde hij. “Laat ik niet te haastig zijn. Die Iblis de Oude ziet er ook niet zo betrouwbaar uit. Wat zou hij op dit moment uitspoken?” Omdat de fjonk nog steeds op zijn hoofd zat, werd deze wens onmiddellijk vervuld. De

magische deur leek van glas te worden. Bastiaan keek regelrecht in de toren van de magiër. De ronde kamer was leeg en verlaten. Alleen onder het plafond zweefden geruisloos de vele kristallen bollen.

Plots maakte een kleine zwarte Vleermuis zich los uit een nis in de muur. Hij daalde neer in de magische cirkel op de vloer van de kamer. Opeens stond daar Iblis de Oude, de magiër met de rode ogen. Bastiaan hoorde de magiër op een rare manier grinniken, en zag hoe hij zijn arm uitstak. Een van de kristallen bollen zweefde naar hem toe. De tovenaar plukte hem uit de lucht en liet hem ronddraaien op zijn hand.

“Hopelijk komt die sukkel vlug met mijn fjonk,” hoorde Bastiaan hem zeggen.

“Dan kan ik eindelijk de vloek opheffen, die mij in deze toren vasthoudt. Als beloning mag het ventje Bastiaan in deze kristallen bol wonen. Een piepklein huisje van glas, helemaal voor hem alleen. Ja, ja!”

Bastiaan was geschokt.

“Hoor je dat?” fluisterde hij tegen de fjonk. “Als dank voor de moeite wil hij me betoveren en opsluiten in die glazen bol!”

Hij schrok op van een luid gebrul en het gekraak van brekende bomen. De Molkroch kwam eraan, op zoek naar zijn ontsnapte prooi. Bastiaan stopte de fjonk in zijn zak en liep de magische deur binnen, met een plannetje in zijn achterhoofd. Meteen stond hij in de ronde kamer. Iblis de Oudeschrok, toen Bastiaan opeens voor zijn neus stond. Maar hij herstelde zich vlug.

“Ach, dappere jongen! Ben je daar eindelijk? Heb je een fjonk voor mij bemachtigd? Ja, toch zeker?” Met zijn rode ogen loerde hij onderzoekend naar Bastiaan in de hoop een glimp van de fjonk op te vangen.

“Nu? Waar wacht je nog op, jongen? Geef mij de fjonk. Zoals je ziet heb ik je beloning al hier in mijn handen.”

Hij toonde de kristallen bol. Deze keer liet Bastiaan zich niet om de tuin leiden. Hij stak zijn hand in z'n binnenzak en voelde daar de rustige hartslag van de fjonk.

“Geef hier!” hijgde de magiër, die nu zijn geduld verloor. “Die fjonk is voor mij. Hoor je? Voor mij! Jij hebt er niks aan. Geef hem dus maar hier!”

In zijn hebberigheid verloor de Iblis de Oude zijn zelfbeheersing. Hij stortte zich met klauwende handen op de Jongen.

Dit had Bastiaan verwacht. Vliegenvlug zette hij de fjonk op zijn hoofd. Hij dacht en brulde tegelijkertijd: “Laat de Molkroch hem halen!”

De magische deur vloog open, alsof een donder, regen en bliksem ertegenaan beukte. Een reusachtige grijparm schoof naar binnen en de klauwhand pakte Iblis de Oude. De arm trok zich onmiddellijk terug en sleurde de krijsende magiër mee de moeraswereld in. Er klonk een triomfantelijk gebrul en de magische deur

werd dichtgesmeten. Op hetzelfde moment viel de fjonk met een doffe Klap op de vloer. Terwijl hij daar lag, loste hij op, tot er niets meer van hem over was, behalve de twee kikkerpoten.

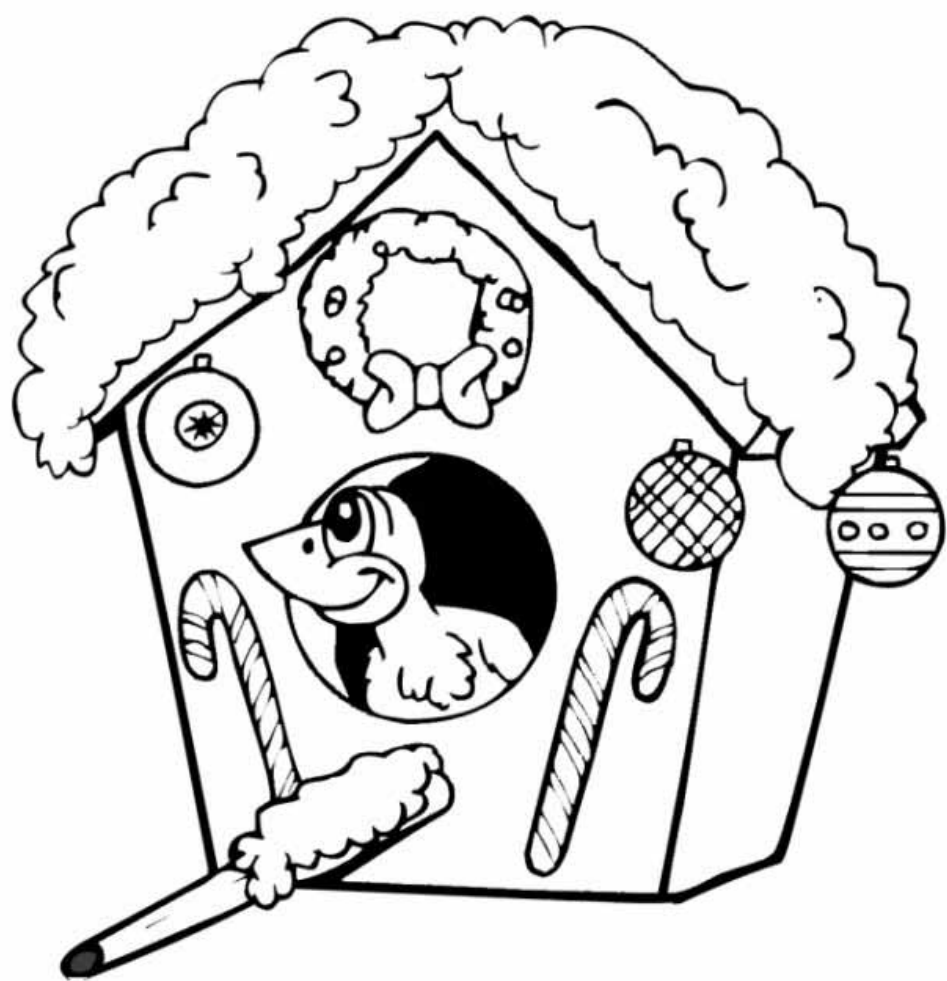
Jammer, dacht Bastiaan verdrietig. Deze laatste betovering heeft te veel van zijn krachten gevraagd. Bastiaan was aan het moeraswezentje gehecht geraakt, maar misschien was het beter zo. Een fjonk zou inderdaad een levensgevaarlijk wapen zijn als hij in verkeerde handen viel. Toen hoorde Bastiaan een zacht gerinkel en getinkel. De kristallen bollen die onder het plafond zweefden, maakten rare, schokkerige bewegingen. Ze trilden, botsten tegen elkaar en vielen naar beneden. Rondom Bastiaan kletterden ze tegen de vloer. Hij moest steeds opzij springen om niet geraakt te worden. Het was duidelijk dat de magische krachten die hen lieten zweven, uitgewerkt waren.

Bastiaan wilde zo snel mogelijk weg uit deze toren van zwarte magie. Hij liep naar de deur die de uitgang naar de Holle Heuvels was. Achter hem klonk nog steeds het geluid van brekend kristal.

Hopelijk zijn de weerwolven nu weg, dacht Bastiaan. Voorzichtig duwde hij de deur een eindje open. Een zonnestraal kroop over zijn schoen en probeerde naar binnen te glippen. Bastiaan duwde de deur verder open. Geen gehuil van weerwolven. Geen kolkend zwarte lucht vol regen meer. De lucht was blauw en de zon was stralend en fel. De heuvels waren groen, vol gele bloemen. Vogels kwetterden vrolijke liederen. Nu duwde Bastiaan de deur helemaal open. Wat fijn was dat, na al die nattigheid in de fjonkmoerassen! Hij stapte opgelucht naar buiten en gooide de deur met een smak dicht.

Ogenblikkelijk stortte de toren als een kaartenhuis in, verbrokkelde en verkruiemde, tot er niets meer van over was. Alleen een grote zwarte schroeivlek bleef over. Ongeruimd staat netjes, dacht Bastiaan. Hij voelde zich blij en vrolijk. Het verbrokkelde van de toren betekende waarschijnlijk dat Iblis de Oude niet meer terug kon komen. Al wist je zoiets nooit zeker met zwarte magiërs. Met de toren was ook de magische deur naar de moeraswereld verdwenen.

Jammer, nu heb ik mijn beloning niet, dacht Bastiaan Witkin. Maar meteen werd hij weer vrolijk. Eigenlijk heb ik de mooiste beloning die er bestaat, dacht hij. Ik ben ontsnapt aan weerwolven. Ik heb een zwarte magiër overwonnen en de Molkroch verslagen. Op naar nieuwe avonturen. De enige plek waar ik nooit meer naartoe wil is Slaapgat!!!

Zitsmijter

Een grote nostalgische groep

Steeds meer bedrijven verdienen beter!

*Volg het
succes op
afas.nl/succes*

AFAS Profit. ERP software voor iedereen.